

<p>Hidābu moj... blagodati moja... sje?am se onog jela koje sam spremala, zagorjelo je, jer sam tada zaboravila u kojem prostoru i vremenu se nalazim. I sje?am se, mili moj pla?tu istine, kada mi reko?e da ?e me smatrati zaostalom na fakultetu. Ali nisu, vjeruj mi, samo su me jo? vi?e po?tovali. Allah me u?ini seabom da se mnoge sestre pokriju, a dvije islam primi?e... Subhanallahil-azim!!! I sve to vrijeme, mi smo zajedno i dopunjavamo se. Moja zaljubljenost u nauku i tvoja skromnost dok te nosim, u?ini?e me voljenom i po?tovanom. U?ini me Allah mud?ahidom... Slava Njemu Velikome... Hidābu moj... spoznaju?i tvoju vrijednost, shvatih da ima? jednu malecku manu. Moje stidno lice ne pokriva?. I zato ja za?eljih... za?eljih nikab staviti... Allah mi je dao razum, da mogu razmi?ljati, a slobodnu volju i sudbinu ne mijenja ni?ta osim dove i dobro?instva roditeljima. Pokrivena tvojom nje?no?u, hidābu moj, dovim tiho da svoje lice pokrijem tra?e?i Allahovo zadovoljstvo. Nisam ja tobom nezadovoljna, nego je Allah mnogo mudar. Gospodar, Jedan Jedini, koji sudruga nema, daje snagu nejakome i daje Svojim robovima ono ?to je najbolje za njih. Sada mi govore da ne?u mo?i dobiti diplomu i posao. Moje mjesto u D?ennetu meni je vrednije od svega dunjalukog i ja ?u se opet strpjeti. Sada znam i sada razumijem smisao ku?nje.</p> <p>Ne znam vi?e ni kako je sve to po?elo. Kao zaljubljenica u knji?evnost puno sam ?itala. Misli su mi lutale naukom, poput jesenjih vjetrova. Na ivici tog lutanja i ma?tanja, zavojljela sam te... Nekako ?udno i nesvakida?nje, osvojio si me... Svaki put srce mi je kucalo br?e i br?e kad god bih vidjela sestre pokrivene hidābom. Nisam uop?e shvatila su?tinu sve te skrivenosti ispod raznobojnih pla?tova, ali sam uvidjela da su takve djevojke i ?ene mnogo po?tovanije od ostalih...</p> <p>Prelistavam potrgane stranice svojih uspomena i poku?avam da uvidim kako sam te spoznala. Kako sam spoznala tvoju vrijednost i tvoju ljepotu. Koliko suza je zapisano u vremenu iza nas. Sje?am se svojih prvih namaza, svojih prvih zikrova, pa svog non?alantnog vezanja hidāba oko vrata... a zatim svog intenzivnijeg okretanja vjeri i ibadetu. Bila sam u srednjoj ?koli kada prvi put iskazah roditeljima svoju ?elju za hidābom. Odmah sam nai?la na jak otpor sa njihove strane. Jo? sam mlada i pokajat ?u se, reko?e, a zatim zatvori?e svaku diskusiju o tome.</p> <p>Hidābu moj... koliko sam samo plakala tih dana... pa narednu godinu i jo? mjesecima tako... Subhanallah, moja je sre?a bila sakrivena tamo gdje nisam ja, pod pla?tom koji se imenom tvojim zvao. Kada bih pustila suru Jasin na kaseti, brat bi pu?tao muziku iz inata, sve dok ne bismo nadvikali jedno drugo, a onda bi se umije?ao otac koji je odlu?ivao u korist pjesama. Gorke sam jecaje gutala, oslonjena na Allaha. Lagano sam gubila nadu i iman, ionako slab, opadao je svakim danom. Nisam shvatila mudrost isku?enja kojim sam bila pomognuta, a koje me usmjerilo na razmi?ljanje i dove. Ustvari, kada sam mislila da mi iman najvi?e opada, mnogo sam dovila i mnogo sam zikrila. Moj iman je rastao, a ja toga nisam bila svjesna. Allahu ekber!!!</p> <p>Hidābu moj... voljeno platno ?ednosti i mira... ?elja za tvojom blizinom rasla je u meni iz dana u dan. Nije se gasila iako su svi drugi sumnjali u moju odluku da se tobom ogrnem. Jedne ve?eri dok sam spremala jelo na ?poretu, oh, sje?am se odli?no, moj dragi otac re?e mi da mogu staviti hidāb. Subhanallahi ve bi hamdihi!!! Ja sam mnogo dovila tokom svih tih dugih mjeseci, a on nije popu?tao i njegov stav se znao ? hidāb ne mo?e! I

odjednom, ja Rabbi, ja Rahman... moj otac </p> <p>meni postavi uvjete da ako stavim tebe, platno milo, moram nositi pantalone, košuljice i moderne šarene mahrame. O Gospodaru!!! Ja pristanem, naravno... cijelu noć očekujem sabahski vakat da klanjam i pokrijem svoju glavu i tijelo zauvijek. Sve mi se činilo da će otac ući u sobu i reći da se predomislio... Hvala Svemogućem, to se nije dogodilo i ja sam se pokrila rano ujutru, u mjesecu februaru. Koliko god da je bilo hladno, mene je grijala toplina tvoja...</p> <p>Hidābu moj, dvije godine je prošlo od kada smo zajedno, ti i ja... Moj hidāb je moj ponos i ja, sakrivena poput morskih bisera. Nasmijana i srećna, ogrnuta velom islama. Slava Allahu Uzvišenom!!! I sad mi je oko srca toplo, dok ti ovo pišem. Ne volim da ti govorim o suzama i iskušenjima. To su dani koji se pamte i pakuju u kofer prošlosti. Sad sam dajka, jer ti ulivaš kod drugih povjerenje i poštenje o meni, kad me sa punim poštovanjem selame dok prolaze pored mene.</p> <p>Hidābu moj... blagodati moja... sjećam se onog jela koje sam spremala, zagorjelo je, jer sam tada zaboravila u kojem prostoru i vremenu se nalazim. I sjećam se, mili moj plahtu istine, kada mi rekoše da će me smatrati zaostalom na fakultetu. Ali nisu, vjeruj mi, samo su me još više poštovali. Allah me učini sebebom da se mnoge sestre pokriju, a dvije islam primiče... Subhanallahil-azim!!! I sve to vrijeme, mi smo zajedno i dopunjavamo se. Moja zaljubljenost u nauku i tvoja skromnost dok te nosim, učiniše me voljenom i poštovanom. Učini me Allah mudrahiđom... Slava Njemu Velikome...</p> <p>Hidābu moj... spoznajuši tvoju vrijednost, shvatih da imam jednu malecku manu. Moje stidno lice ne pokrivaš. I zato ja zašlejem... zašlejem nikab staviti... Allah mi je dao razum, da mogu razmišljati, a slobodnu volju i sudbinu ne mijenja ništa osim dovede i dobročinstva roditeljima. Pokrivena tvojom nježnošću, hidābu moj, dovim tiho da svoje lice pokrijem tražeći Allahovo zadovoljstvo. Nisam ja tobom nezadovoljna, nego je Allah mnogo mudar. Gospodar, Jedan Jedin, koji sudruga nema, daje snagu nejakome i daje Svojim robovima ono što je najbolje za njih. Sada mi govore da neću moći dobiti diplomu i posao. Moje mjesto u Džennetu meni je vrednije od svega dunjalukog i ja ću se opet strpjeti. Sada znam i sada razumijem smisao kušnje.</p> <p>Hidābu moj... elim da budeš opomena i smiraj ostalim mojim sestrama. elim da budeš mojim sestrama ono što si i meni. elim da budeš najmilija blagodat i kruna na glavi svake žene i djevojke. Kao što si mene kraljicom učinio...</p> <p>Napomena: Autorica ovog teksta je iz ličnih razloga željela ostati anonimna</p>